

İnsan

– Havva KAYA · 17 Şubat 2024

Şiirler dinledik,şarkılar söyledik,filmler izledik..
Onlara sarıldık,onlara bağlandık,onlara tutunduk..
Bulamadı insan;kimseyi onlar kadar
yakın cana..
Böylece de tutunamadı;insan insana..
Çünkü;insan, insanı görmeden yargıladı,sevmeden hırpaladı,konuşmadan sorguladı..
Sorguladı ama sormadı,yargılamak kolaydı,dilini yormadı,aldatırken hiç utanmadı..
Egosu dostu,kibri sevgilisi,bencilliği arkadaşı oldu!!
Sevmeden yedi,konuşmadan sövdü,sinkafı sözlerle dövdü..
Kendini alim sandı; cahil dedi,efendi sandı;hemeneledi,insan sandı;hakkını yedi..
İnsan mı insana çok geldi,insanlık mı insana çok geldi?
Bunu kimse anlayamadı..
Ozan bağlamaya sarıldı,yazar yazmaktan yoruldu,şair kaleme kırıldı..
Kısacası; insan, insanı ne tamamlayabildi,ne de tam anlayabildi,anlayan da,anlamamazlıktan geldi.

Havva KAYA 17.02.2024